

Βρυξέλλες, 16 Μαρτίου 2026
(OR. fr)

7312/26

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αποδέκτης:	Αντιπροσωπίες
Θέμα:	Σχέδιο τροποποιήσεων του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες επιστολή με ημερομηνία 12 Μαρτίου 2026 του κ. Koen Lenaerts, Προέδρου του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς την κα Μαριλένα Ραουνά, Πρόεδρο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία διαβιβάζεται σχέδιο τροποποιήσεων του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ο Πρόεδρος

Λουξεμβούργο, 12 Μαρτίου 2026

Κυρία Μαριλένα Ραουνά
Υφυπουργό για Ευρωπαϊκά Θέματα
Πρόεδρο του Συμβουλίου της
Ευρωπαϊκής Ένωσης
Rue de la Loi, 175
B-1048 Bruxelles

Κυρία Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 253, έκτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 106α της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, έχω την τιμή να υποβάλω προς έγκριση στο Συμβούλιο το συνημμένο σχέδιο τροποποιήσεων του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Το ως άνω σχέδιο αποσκοπεί, αφενός, να αποσαφηνίσει το περιεχόμενο της προβλεπόμενης στο άρθρο 38, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας παρεκκλίσεως, προκειμένου να εξαιρεθεί οποιαδήποτε αβεβαιότητα ως προς τη δυνατότητα των κρατών μελών να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους στις διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου, και να ελαφρύνει ή να καταργήσει ορισμένες διατυπώσεις που προβλέπει ο κανονισμός διαδικασίας οι οποίες δεν φαίνονται πλέον αναγκαίες και έχουν επιπτώσεις στη διάρκεια των διαδικασιών ενώπιον του Δικαστηρίου.

Το σχέδιο αποσκοπεί, αφετέρου, στην αξιοποίηση της πείρας που έχει αποκτηθεί από την ανά τριετία ανανέωση της συνθέσεως του Δικαστηρίου, η οποία σηματοδοτείται από την ταυτόχρονη αποχώρηση ικανού αριθμού δικαστών και από την ανάγκη έγκαιρης ολοκλήρωσεως μεγάλου αριθμού αποφάσεων πριν από την αποχώρησή τους, και στον ευχερέστερο χειρισμό των υποθέσεων, προβλέποντας ιδίως τη δυνατότητα του προέδρου του δικαστικού σχηματισμού να βεβαιώνει με την υπογραφή του ότι ένας δικαστής πράγματι μετέσχε στη διάσκεψη, στην περίπτωση που η απόφαση δημοσιεύεται μετά την αποχώρηση του συγκεκριμένου δικαστή από το Δικαστήριο.

*Το σχέδιο επισυνάπτεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες και περιλαμβάνει
εισηγητική έκθεση στην οποία και παραπέμπω.*

Με ιδιαίτερη εκτίμηση,

Koen Lenaerts

ΣΧΕΔΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Εισηγητική έκθεση

Το παρόν σχέδιο τροποποιήσεων του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου υποβάλλεται βάσει του άρθρου 253, έκτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει τριπλό σκοπό.

*Κατ' αρχάς, το παρόν σχέδιο αποσκοπεί να αποσαφηνίσει το περιεχόμενο της παρεκκλίσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 38, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας σχετικά με τη δυνατότητα των κρατών μελών να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους στο πλαίσιο ορισμένων διαδικασιών. Προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου αυτού ώστε να ορίζεται ότι η δυνατότητα αυτή δεν αφορά μόνο τις τρεις προβλεπόμενες σήμερα περιπτώσεις, αλλά όλες τις υποθέσεις στις οποίες μετέχουν τα κράτη μέλη και κάθε αίτηση που υποβάλλουν ή κάθε προσφυγή, αναίρεση ή άλλο ένδικο μέσο που ασκούν, ανεξαρτήτως νομικής βάσεως. Η τροποποίηση αυτή θα πρέπει να επέλθει επίσης, *mutatis mutandis*, στο άρθρο 38, παράγραφος 5, το οποίο αφορά τη δυνατότητα των συμβαλλομένων στη Συμφωνία ΕΟΧ κρατών, εκτός των κρατών μελών, και της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ να χρησιμοποιούν μία από τις επίσημες γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 36 του κανονισμού διαδικασίας, στο ισχύον πλαίσιο της συμμετοχής τους στις διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου.*

Το παρόν σχέδιο αποσκοπεί, περαιτέρω, στην ελάφρυνση, απλούστευση ή κατάργηση ορισμένων διατυπώσεων που προβλέπει ο κανονισμός διαδικασίας, είτε λόγω του ότι έχουν καταστεί περιττές είτε λόγω του χρόνου που απαιτεί η τήρησή τους και των συνακόλουθων επιπτώσεων στη διάρκεια της δίκης. Πρόκειται, ιδίως, για την υποχρέωση τηρήσεως πρακτικών για τις συνεδριάσεις αναπτύξεως προτάσεων ή δημοσιεύσεως αποφάσεων, οι οποίες πλέον μεταδίδονται απευθείας μέσω του διαδικτυακού τόπου του Δικαστηρίου και παραμένουν προσβάσιμες εκεί, ή για την ανάγκη έκδοσης διατάξεως όταν αποφασίζεται η έναρξη της προφορικής διαδικασίας ή η εμπιστευτική μεταχείριση στο πλαίσιο αναιρέσεως στην περίπτωση που τέτοια εμπιστευτική μεταχείριση έχει ήδη αποφασιστεί πρωτοδίκως για τα ίδια στοιχεία έναντι ενός ή περισσότερων διαδίκων.

Για τους ανωτέρω λόγους, προτείνεται συνεπώς η τροποποίηση των άρθρων 83, 84 και 190 του κανονισμού διαδικασίας προκειμένου η υποχρέωση τηρήσεως πρακτικών να περιοριστεί κατά τρόπον ώστε να αφορά μόνο τις επ' ακροατηρίου συζητήσεις και η υποχρέωση έκδοσης διατάξεως να διατηρηθεί μόνον όσον αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες αυτό δικαιολογείται πλήρως, όπως η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας ή η υποβολή στο Δικαστήριο αιτήσεως με την οποία ένας διάδικος ζητεί την εμπιστευτική μεταχείριση νέων στοιχείων ή έναντι άλλων διαδίκων.

Τέλος, με το παρόν σχέδιο επιδιώκεται η αξιοποίηση της πείρας που έχει αποκτηθεί, μεταξύ άλλων, από την ανά τριετία ανανέωση της συνθέσεως του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, λόγω της διατάξεως του κανονισμού διαδικασίας η οποία προβλέπει ότι το πρωτότυπο της αποφάσεως υπογράφεται από το σύνολο των δικαστών που μετείχαν στη διάσκεψη, η ταυτόχρονη αποχώρηση ικανού αριθμού μελών επιβάλλει στο δικαιοδοτικό όργανο την περάτωση των διασκέψεων μεγάλου αριθμού υποθέσεων σε προγενέστερη ημερομηνία, η οποία να έχει αρκούντως μεγάλη χρονική απόσταση από την ημερομηνία ανανέωσης της συνθέσεως του Δικαστηρίου, ώστε να καθίσταται δυνατή η μετάφραση των αποφάσεων στις συγκεκριμένες υποθέσεις και, εν συνεχεία, η υπογραφή και η δημοσίευσή τους πριν από την αποχώρηση των δικαστών των οποίων η θητεία λήγει. Συνεπώς, η απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 88, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας έχει ως αποτέλεσμα οι διασκέψεις του δικαιοδοτικού οργάνου να επικεντρώνονται επί πολλούς μήνες στις υποθέσεις στην εκδίκαση των οποίων μετέχουν οι δικαστές των οποίων η θητεία λήγει –εις βάρος των λοιπών ώριμων προς εκδίκαση υποθέσεων– και, επιπλέον, κατά τη διάρκεια των εβδομάδων που προηγούνται της ανανέωσης της συνθέσεως, να συγκεντρώνεται ο φόρτος εργασίας στους δικαστές που παραμένουν εν ενεργεία, δεδομένου ότι δεν υπάρχει πλέον εκ των πραγμάτων ο χρόνος προκειμένου οι δικαστές των οποίων η θητεία λήγει να μπορέσουν να υπογράψουν το πρωτότυπο των αποφάσεων στις υποθέσεις στις οποίες θα έχουν μετάσχει.

Για τον λόγο αυτόν, προτείνεται επομένως, χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, να τροποποιηθεί η προαναφερθείσα διάταξη –και, κατ’ αναλογία, το άρθρο 200 που αφορά τις γνωμοδοτήσεις–, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στους δικαστές των οποίων η θητεία λήγει να συμμετέχουν στις διασκέψεις μέχρι τη λήξη της θητείας τους, και να προβλεφθεί ότι, στην περίπτωση αυτή, ο πρόεδρος του δικαστικού σχηματισμού βεβαιώνει ότι οι εν λόγω δικαστές μετείχαν πράγματι στις διασκέψεις του δικαστικού σχηματισμού.

Στο ίδιο πνεύμα –και με σκοπό την πιο ισομερή κατανομή του φόρτου εργασίας μεταξύ όλων των δικαστών και τον ευχερέστερο χειρισμό των αιτήσεων αναιρέσεως που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 58α του Οργανισμού– προτείνεται να τροποποιηθεί το άρθρο 170β, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας προκειμένου να μεταβληθεί η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της συνθέσεως του τμήματος εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων. Ειδικότερα, πέραν του Αντιπροέδρου και του εισηγητή δικαστή, προτείνεται το τρίτο μέλος του δικαστικού σχηματισμού να είναι ο πρόεδρος του τριμελούς τμήματος στο οποίο είναι τοποθετημένος ο εισηγητής δικαστής κατά τον χρόνο ορισμού του ως εισηγητή δικαστή και όχι κατά την (προγενέστερη) ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως.

Λεπτομερέστερες εξηγήσεις σχετικά με τους λόγους που δικαιολογούν την τροποποίηση αυτή – καθώς και τις λοιπές προτεινόμενες τροποποιήσεις– παρέχονται κατωτέρω. Προς διευκόλυνση του αναγνώστη, οι επιμέρους τροποποιήσεις που επέρχονται στο γράμμα των ισχυουσών διατάξεων επισημαίνονται με γκρι χρώμα.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 253, έκτο εδάφιο,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, ιδίως το άρθρο 106α, παράγραφος 1,

έχοντας υπόψη το πρωτόκολλο περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 63,

εκτιμώντας ότι, λόγω της έγερσης αμφιβολιών σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες επιτρέπεται στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του Δικαστηρίου, πρέπει να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο της παρεκκλίσεως που προβλέπει το άρθρο 38, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας και να διευκρινιστεί ότι η δυνατότητα των κρατών μελών να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους αφορά όλες τις υποθέσεις στις οποίες μετέχουν και όλες τις αιτήσεις, τις προσφυγές και τα ένδικα μέσα ενώπιον του Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένων των αναιρέσεων που ασκούνται δυνάμει των άρθρων 56 ή 57 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

εκτιμώντας ότι πρέπει επιπλέον να απλουστευθούν ή να καταργηθούν ορισμένες διατυπώσεις που προβλέπει ο κανονισμός διαδικασίας, είτε λόγω του ότι έχουν καταστεί περιττές κατόπιν των πρόσφατων τεχνολογικών εξελίξεων είτε λόγω του φόρτου εργασίας που συνεπάγονται και των επιπτώσεων που έχουν στη διάρκεια των διαδικασιών,

εκτιμώντας ότι πρέπει, υπό το πρίσμα αυτό, να περιοριστεί η υποχρέωση τηρήσεως πρακτικών, ώστε να αφορά μόνο τις επ' ακροατηρίου συζητήσεις και να εισαχθεί διάκριση μεταξύ των απαιτούμενων διατυπώσεων στην περίπτωση επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας και των απλούστερων διατυπώσεων που πρέπει να ισχύουν στην περίπτωση ενάρξεως της προφορικής διαδικασίας,

εκτιμώντας ότι πρέπει εξάλλου να ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την εμπιστευτική μεταχείριση και να απαλλαγεί το Δικαστήριο από την υποχρέωση να εκδίδει διάταξη όταν, στο πλαίσιο αναιρέσεως, ένας διάδικος ζητεί έναντι άλλου διαδίκου την αυτή εμπιστευτική μεταχείριση με εκείνη την οποία είχε αποφασίσει πρωτοδίκως το Γενικό Δικαστήριο,

εκτιμώντας ότι πρέπει επίσης να αξιοποιηθεί η πείρα που έχει αποκτηθεί στο Δικαστήριο από τις περιπτώσεις θανάτου δικαστή ή ταυτόχρονης αποχωρήσεως ικανού αριθμού δικαστών και να προβλεφθεί η δυνατότητα του προέδρου του δικαστικού σχηματισμού να βεβαιώνει ότι δικαστής που δεν είναι πλέον σε θέση να υπογράψει το πρωτότυπο αποφάσεως ή γνωμοδοτήσεως μετείχε στη διάσκεψη του εν λόγω δικαστικού σχηματισμού,

εκτιμώντας ότι πρέπει τέλος να διευκολυνθεί ο χειρισμός των υποθέσεων που υπόκεινται στον μηχανισμό προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως και να διασφαλιστεί πιο ισομερής κατανομή του φόρτου εργασίας μεταξύ όλων των δικαστών, μέσω της μεταβολής της ημερομηνίας που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της συνθέσεως του τμήματος εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεως, σύνθεση η οποία θα καθορίζεται με βάση την ημερομηνία ορισμού ενός δικαστή ως εισηγητή δικαστή και όχι με βάση την προγενέστερη ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως,

με την παρασχεθείσα στις ... έγκριση του Συμβουλίου,

ΘΕΣΠΙΖΕΙ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου της 25ης Σεπτεμβρίου 2012¹ τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 38, παράγραφος 4, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κατά παρέκκλιση από τις ανωτέρω διατάξεις, στα κράτη μέλη επιτρέπεται να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους όταν μετέχουν σε προδικαστική διαδικασία, όταν παρεμβαίνουν σε διαφορά ή διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου ή όταν υποβάλλουν σ' αυτό αίτηση ή ασκούν ενώπιόν του προσφυγή, αναίρεση ή άλλο ένδικο μέσο. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται τόσο στα έγγραφα όσο και στις προφορικές δηλώσεις. Σε κάθε περίπτωση η μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας γίνεται με μέριμνα του γραμματέα.»

Μολονότι τα κράτη μέλη έχουν ανέκαθεν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων που αποτελούν το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 38, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας αντικατοπτρίζει μόνον εν μέρει την πραγματικότητα αυτή, δεδομένου ότι κάνει μνεία μόνο τριών περιπτώσεων οι οποίες αφορούν, αντιστοίχως, τη συμμετοχή των κρατών μελών στις προδικαστικές διαδικασίες, την παρέμβασή τους σε διαφορές εκκρεμείς ενώπιον του Δικαστηρίου και την άσκηση προσφυγής λόγω παραβάσεως κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 259 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

¹ ΕΕ L 265 της 29ης Σεπτεμβρίου 2012, σ. 1 (διορθωτικά ΕΕ L 41 της 12ης Φεβρουαρίου 2014, σ. 22, και ΕΕ L, 2024/90475, 5 Αυγούστου 2024), όπως τροποποιήθηκε στις 18 Ιουνίου 2013 (ΕΕ L 173 της 26ης Ιουνίου 2013, σ. 65), στις 19 Ιουλίου 2016 (ΕΕ L 217 της 12ης Αυγούστου 2016, σ. 69), στις 9 Απριλίου 2019 (ΕΕ L 111 της 25ης Απριλίου 2019, σ. 73), στις 26 Νοεμβρίου 2019 (ΕΕ L 316 της 6ης Δεκεμβρίου 2019, σ. 103) και στις 2 Ιουλίου 2024 (ΕΕ L, 2024/2094, 12 Αυγούστου 2024).

Στη διάταξη αυτή του κανονισμού διαδικασίας δεν γίνεται μνεία των αναιρέσεων κατά το άρθρο 56 και 57 του Οργανισμού ούτε των αιτήσεων και των ενδίκων μέσων του κεφαλαίου 9 του τίτλου 4 του κανονισμού διαδικασίας, ο οποίος αφορά τις ευθείες προσφυγές, αλλά ούτε και της συμμετοχής των κρατών μελών στις διαδικασίες επανεξετάσεως ή γνωμοδοτήσεως οι οποίες προβλέπονται, αντιστοίχως, στους τίτλους 6 και 7 του κανονισμού διαδικασίας. Δεν υφίσταται όμως καμία αμφιβολία ως προς το δικαίωμα των κρατών μελών να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους στο πλαίσιο αυτών των διαδικασιών.

Αυτό προκύπτει τόσο από το γράμμα του άρθρου 37, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, το οποίο παραπέμπει ρητώς στο κατά παρέκκλιση καθεστώς του άρθρου 38, παράγραφοι 4 και 5, πριν καθορίσει τη γλώσσα διαδικασίας για τις αναιρέσεις, τις επανεξετάσεις και τις αιτήσεις και τα ένδικα μέσα του κεφαλαίου 9 του τίτλου 4, όσο και από το άρθρο 56, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού. Το τελευταίο αυτό άρθρο ορίζει ότι, με εξαίρεση τις περιπτώσεις δικών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των υπαλλήλων της, αναίρεση κατά απόφασης που περατώνει τη δίκη μπορούν να ασκήσουν τα κράτη μέλη ακόμη και αν δεν παρενέβησαν στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ότι, στην περίπτωση αυτή, τα εν λόγω κράτη μέλη ευρίσκονται στην ίδια ακριβώς θέση με τα κράτη μέλη που παρενέβησαν πρωτοδίκως. Ως εκ τούτου, όπως και τα παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως κράτη μέλη, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους δυνάμει του άρθρου 46, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη τα οποία δεν ήταν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του δικαιοδοτικού αυτού οργάνου και ασκούν αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους.

Για την εξάλειψη οποιασδήποτε τυχόν εναπομένουσας αβεβαιότητας ως προς το ζήτημα αυτό, προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 38, παράγραφος 4, προκειμένου να καλυφθεί το συγκεκριμένο κενό και να προβλεφθεί ρητώς ότι τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα τους όχι μόνο στις τρεις προαναφερθείσες περιπτώσεις, αλλά επίσης και όταν μετέχουν σε διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου –όπως η διαδικασία γνωμοδοτήσεως ή η διαδικασία επανεξετάσεως– ή όταν υποβάλλουν στο Δικαστήριο αίτηση ή ασκούν ενώπιόν του προσφυγή, αναίρεση ή άλλο ένδικο μέσο.

2) Το άρθρο 38, παράγραφος 5, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτη, εκτός των κρατών μελών, καθώς και στην Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ επιτρέπεται, όταν μετέχουν σε προδικαστική διαδικασία, όταν παρεμβαίνουν σε διαφορά ή διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου ή όταν υποβάλλουν σ' αυτό αίτηση ή ασκούν ενώπιόν του αναίρεση, να χρησιμοποιούν μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 36 άλλη από τη γλώσσα διαδικασίας. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται τόσο στα έγγραφα όσο και στις προφορικές δηλώσεις. Σε κάθε περίπτωση η μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας γίνεται με μέριμνα του γραμματέα.»

Η τροποποίηση του προηγούμενου σημείου ισχύει, mutatis mutandis, και για τα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτη, εκτός των κρατών μελών, καθώς και για την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ. Δεδομένου ότι τα εν λόγω κράτη και η εν λόγω Αρχή ενδέχεται να συμμετέχουν σε διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου και σε άλλες περιπτώσεις πλην των δύο περιπτώσεων τις οποίες προβλέπει σήμερα το άρθρο 38, παράγραφος 5, πρέπει να συμπληρωθεί το άρθρο αυτό και να προβλεφθεί ότι τα εν λόγω κράτη και η εν λόγω Αρχή μπορούν να χρησιμοποιούν μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 36, άλλη από τη γλώσσα διαδικασίας, όχι μόνον όταν μετέχουν σε προδικαστική διαδικασία ή όταν παρεμβαίνουν σε διαφορά εκκρεμή ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά και όταν μετέχουν σε διαδικασίες όπως, για παράδειγμα, η διαδικασία επανεξετάσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 195 του κανονισμού διαδικασίας, όταν υποβάλλουν στο Δικαστήριο αίτηση προβλεπόμενη στο κεφάλαιο 9 του τίτλου 4 του κανονισμού διαδικασίας ή όταν ασκούν ενώπιόν του αναίρεση.

3) Το άρθρο 83 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 83 Διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας ή επανάληψή της

Το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας ή να διατάξει την επανάληψή της, ιδίως αν κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς, ή όταν ένας διάδικος, μετά τη λήξη της διαδικασίας αυτής, επικαλείται νέο πραγματικό περιστατικό δυνάμενο να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου, ή ακόμα όταν, προς επίλυση της διαφοράς, το Δικαστήριο χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχείρημα επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων ή των κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ενδιαφερομένων.»

Το άρθρο 83 του κανονισμού διαδικασίας προβλέπει τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να διατάξει τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας ή την επανάληψή της και, στο πλαίσιο αυτό, αναφέρει ενδεικτικώς τρεις συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να διαταχθεί η διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας ή η επανάληψή της. Η προτεινόμενη τροποποίηση έχει σκοπό να απλουστεύσει τη διαδικασία που πρέπει να τηρεί το Δικαστήριο για την έναρξη της προφορικής διαδικασίας, χωρίς να θίγεται η αρχή που διαπνέει την έναρξη ή την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας ούτε να μεταβάλλονται οι περιστάσεις που τις δικαιολογούν.

Πράγματι, μολονότι είναι αναμφίβολη η χρησιμότητα της έκδοσης διατάξεως στην περίπτωση επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας, όταν έχει ήδη διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση και/ή έχουν αναπτυχθεί προτάσεις, εντούτοις η έκδοση διατάξεως παρίσταται υπερβολική όταν δεν έχει ακόμη αρχίσει η προφορική διαδικασία και, επομένως, δεν έχει διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση ούτε έχουν αναπτυχθεί προτάσεις. Σε μια τέτοια περίπτωση, η απόφαση περί έναρξεως της προφορικής διαδικασίας μπορεί να λάβει τη μορφή απλής αποφάσεως που κοινοποιείται στους διαδίκους με έγγραφο της γραμματείας, συνοδευόμενο, κατά περίπτωση, από ερωτήσεις προς γραπτή ή προφορική απάντηση.

Αντιθέτως, δεν είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί η τρέχουσα πρακτική όσον αφορά την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας. Όταν το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να επαναληφθεί η προφορική διαδικασία, είναι σημαντικό να εκθέτει τους λόγους που δικαιολογούν την επανάληψη αυτή ώστε οι διάδικοι ή οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ενδιαφερόμενοι να κατανοούν πλήρως την εμβέλειά της και να μπορούν να προετοιμαστούν κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο για τη νέα επ' ακροατηρίου συζήτηση. Σε μια τέτοια περίπτωση, η έκδοση διάταξης φαίνεται να είναι ο καταλληλότερος τρόπος προκειμένου να εκτεθούν οι λόγοι που δικαιολογούν την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας και τα ζητήματα που θα εξετασθούν περαιτέρω στο πλαίσió της.

4) Το άρθρο 84 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 84 Πρακτικά των επ' ακροατηρίου συζητήσεων

1. Ο γραμματέας τηρεί τα πρακτικά κάθε επ' ακροατηρίου συζητήσεως. Τα πρακτικά αυτά υπογράφονται από τον πρόεδρο και τον γραμματέα. Τα πρακτικά αποτελούν δημόσιο έγγραφο.
2. Οι διάδικοι και οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ενδιαφερόμενοι μπορούν να λαμβάνουν γνώση στη γραμματεία όλων των πρακτικών και να παίρνουν αντίγραφα.»

Μολονότι η τήρηση από τη γραμματεία πρακτικών κάθε συνεδριάσεως αποτελούσε μέχρι πολύ πρόσφατα μια σημαντική διατύπωση για την πιστοποίηση του ότι διεξήχθη πράγματι συνεδρίαση καθώς και του αντικειμένου και του περιεχομένου της, η τήρηση της διατυπώσεως αυτής έχει πλέον απολέσει μεγάλο μέρος της χρησιμότητάς της κατά το μέτρο που οι συνεδριάσεις αναπτύξεως προτάσεων και δημοσιεύσεως αποφάσεων μεταδίδονται απευθείας μέσω του διαδικτυακού τόπου του Δικαστηρίου, στον οποίο παραμένουν προσβάσιμες. Επιπλέον, μετά την ανάπτυξη των προτάσεων και τη δημοσίευση των αποφάσεων, οι προτάσεις και οι αποφάσεις κατατίθενται στην οικεία δικογραφία και επιδίδονται στους διαδίκους ή στους κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ενδιαφερομένους.

Υπό τις συνθήκες αυτές, προτείνεται η υποχρέωση τήρησης πρακτικών να αφορά μόνο τις επ' ακροατηρίου συζητήσεις και να τροποποιηθεί αναλόγως το άρθρο 84, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας. Η τροποποίηση αυτή δεν αφορά πάντως το κείμενο του εν λόγω άρθρου σε όλες τις γλώσσες. Σε ορισμένες γλώσσες, το κείμενο του άρθρου 84, παράγραφος 1, όπως έχει σήμερα, αφορά ήδη τις επ' ακροατηρίου συζητήσεις και μόνον.

5) Το άρθρο 88 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 88

Δημοσίευση και επίδοση της αποφάσεως

1. Η απόφαση δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση.
2. Το πρωτότυπο της αποφάσεως υπογράφεται από τον πρόεδρο, τους δικαστές που μετέσχαν στη διάσκεψη και τον γραμματέα. Όταν ένας δικαστής που μετέσχε στη διάσκεψη δεν μπορεί πλέον να υπογράψει το πρωτότυπο είτε λόγω της καταστάσεως της υγείας του ή λόγω θανάτου του είτε λόγω παραιτήσεώς του ή λήξεως της θητείας του, ο πρόεδρος βεβαιώνει ότι ο δικαστής αυτός μετέσχε στη διάσκεψη.
3. Το υπογεγραμμένο πρωτότυπο της αποφάσεως σφραγίζεται και κατατίθεται στη γραμματεία. Στους διαδίκους και, αναλόγως της περιπτώσεως, στο αιτούν δικαστήριο, στους κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ενδιαφερομένους και στο Γενικό Δικαστήριο επιδίδεται κεκυρωμένο αντίγραφο.»

Όπως επισημάνθηκε στην εισαγωγική εισηγητική έκθεση του παρόντος σχεδίου, η ανά τριετία ανανέωση της συνθέσεως του Δικαστηρίου είναι ένα γεγονός που μπορεί να διαταράξει την ομαλότητα της λειτουργίας του δικαιοδοτικού οργάνου κατά το μέτρο που επιβάλλει την περάτωση, εντός σχετικά σύντομου χρονικού διαστήματος, μεγάλου αριθμού υποθέσεων προκειμένου να τηρηθούν οι επιταγές του άρθρου 17 του Οργανισμού, κατά το οποίο οι αποφάσεις του δικαιοδοτικού οργάνου είναι έγκυρες μόνον εάν λαμβάνονται από έναν ελάχιστο αριθμό δικαστών –ο οποίος διαφέρει ανάλογα με το μέγεθος του εκάστοτε δικαστικού σχηματισμού–, και του άρθρου 88, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο ορίζει ότι το πρωτότυπο της αποφάσεως υπογράφεται από τον πρόεδρο, τους δικαστές που μετείχαν στη διάσκεψη και τον γραμματέα.

Μολονότι ο κανόνας του άρθρου 17 περί απαρτίας δεν δημιουργεί καμία δυσκολία, δεν συμβαίνει το ίδιο με την απαίτηση την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου. Δεδομένου ότι η υπογραφή του πρωτοτύπου μιας αποφάσεως είναι δυνατή μόνον εφόσον αυτό είναι διαθέσιμο στη γλώσσα διαδικασίας, οι διασκέψεις των δικαστών πρέπει κατ' ανάγκην να οργανώνονται αρκετό χρονικό διάστημα πριν από την ημερομηνία της μερικής ανανέωσης της συνθέσεως του Δικαστηρίου, ώστε να καθίσταται δυνατή η υπογραφή του πρωτοτύπου των αποφάσεων πριν από την ημερομηνία αποχωρήσεως των δικαστών των οποίων η θητεία λήγει. Όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των αποχωρούντων δικαστών, τόσο περισσότερες είναι συνεπώς οι υποθέσεις επί των οποίων το Δικαστήριο πρέπει να διασκεφθεί εντός ενός σχετικά σύντομου χρονικού διαστήματος και τόσο εντονότερη είναι η πίεση που υφίστανται οι δικαστές αυτοί και οι υπηρεσίες του Δικαστηρίου, ιδίως η μεταφραστική υπηρεσία, με όλους τους κινδύνους που συνεπάγεται η πραγματοποίηση μιας εργασίας υπό την πίεση του επείγοντος.

Πέραν των προαναφερθέντων μειονεκτημάτων, επισημαίνεται ότι η απαίτηση την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας έχει επίσης αντίκτυπο και στην εκδίκαση των λοιπών υποθέσεων, επειδή η ανάγκη να δοθεί απόλυτη προτεραιότητα στις υποθέσεις στις οποίες μετέχουν δικαστές των οποίων η θητεία λήγει έχει αυτομάτως ως συνέπεια να μετατίθεται σε μεταγενέστερο χρόνο η εκδίκαση των λοιπών υποθέσεων ενώπιον

του Δικαστηρίου, παρά το γεγονός ότι ορισμένες από αυτές ενδέχεται να είναι ώριμες προς εκδίκαση.

Τέλος, τονίζεται ότι οι δυσκολίες που επισημαίνονται ανωτέρω επιτείνονται όταν καθυστερεί η λήψη των αποφάσεων σχετικά με την παράταση της θητείας των δικαστών. Ειδικότερα, ενόσω υπάρχει αβεβαιότητα σχετικά με την ανανέωση της θητείας ορισμένων δικαστών, το Δικαστήριο δίνει προτεραιότητα στην εκδίκαση των υποθέσεών τους και ιδίως εκείνων στις οποίες αυτοί ασκούν καθήκοντα εισηγητή δικαστή, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο να πρέπει να κινηθεί εξ υπαρχής η εκδίκαση των υποθέσεων αυτών αν δεν ανανεωθεί η θητεία των εν λόγω δικαστών. Η προσέγγιση αυτή επιβάλλεται μεν χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και αποσκοπεί στη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των διαδίκων, έχει όμως ως συνέπεια να εντείνει ακόμη περισσότερο την πίεση και να αυξάνει τον αριθμό των υποθέσεων που πρέπει να εκδικασθούν κατά προτεραιότητα και, αντιστοίχως, τον αριθμό των υποθέσεων των οποίων η εξέταση πρέπει να μετατεθεί σε μεταγενέστερο χρόνο.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους, και προκειμένου να είναι ακόμη πιο ισομερής η κατανομή του φόρτου εργασίας μεταξύ των δικαστών καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας τους και να διασφαλιστεί η σε εύθετο χρόνο εξέταση όλων των ενώπιον του Δικαστηρίου υποθέσεων, προτείνεται να τροποποιηθεί ελαφρώς το γράμμα του άρθρου 88, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας και να χωριστεί η παράγραφος αυτή σε δύο παραγράφους. Η παράγραφος 2 θα αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση της υπογραφής, ενώ τα ζητήματα σχετικά με τη σφράγιση και τη φύλαξη του πρωτοτύπου της αποφάσεως στη γραμματεία και την επίδοση κεκυρωμένου αντιγράφου της αποφάσεως σε όλους τους προβλεπόμενους αποδέκτες θα ρυθμίζονται στη νέα παράγραφο 3.

Όσον αφορά την υπογραφή αυτή καθ' εαυτήν, διατηρείται η κατ' αρχήν απαίτηση υπογραφής από όλα τα μέλη που μετέσχαν στη διάσκεψη, αλλά το κείμενο τροποποιείται ώστε να προβλεφθεί ότι, όταν ένας δικαστής που μετέσχε στη διάσκεψη δεν μπορεί πλέον εκ των πραγμάτων να υπογράψει την απόφαση, λόγω του ότι, για παράδειγμα, η διάσκεψη επί της υποθέσεως αυτής ολοκληρώθηκε λίγο χρόνο πριν από τη μερική ανανέωση της συνθέσεως του Δικαστηρίου και η απόφαση είναι ακόμη υπό μετάφραση κατά τον χρόνο αποχωρήσεως του συγκεκριμένου δικαστή, η υπογραφή του θα αναπληρώνεται από τη βεβαίωση εκ μέρους του προέδρου του δικαστικού σχηματισμού περί του ότι ο εν λόγω δικαστής πράγματι μετέσχε στη διάσκεψη.

Ο ίδιος κανόνας θα εφαρμόζεται κατ' αναλογία στις σπανιότερες περιπτώσεις κατά τις οποίες η υπογραφή του πρωτοτύπου της αποφάσεως από δικαστή που μετέσχε στη διάσκεψη έχει καταστεί αδύνατη λόγω παραιτήσεώς του, λόγω της καταστάσεως της υγείας του ή λόγω θανάτου του. Και σε αυτές τις περιπτώσεις, θα ήταν αντίθετο προς τις απαιτήσεις της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να ματαιωθεί η δημοσίευση της αποφάσεως και να επαναληφθεί η διαδικασία από την αρχή αποκλειστικώς και μόνον επειδή ένα μέλος του δικαστικού σχηματισμού αδυνατεί να θέσει την υπογραφή του στο πρωτότυπο της αποφάσεως. Προτείνεται, επομένως, και σε αυτές τις περιπτώσεις να βεβαιώνει ο πρόεδρος ότι ο συγκεκριμένος δικαστής μετέσχε πράγματι στη διάσκεψη.

Χάριν πληρότητας, επισημαίνεται τέλος ότι, αν ο ίδιος ο πρόεδρος δεν είναι σε θέση να υπογράψει την απόφαση λόγω αποχωρήσεώς του από το Δικαστήριο, η συμμετοχή του στη διάσκεψη θα βεβαιώνεται από τον δικαστή που τον αναπληρώνει κατ' εφαρμογήν των κοινών κανόνων που προβλέπονται, αντιστοίχως, στα άρθρα 13 και 30 του κανονισμού διαδικασίας.

6) Το άρθρο 170β, παράγραφος 2, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η απόφαση επί της αιτήσεως αυτής λαμβάνεται, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακουστεί ο γενικός εισαγγελέας, από τμήμα που συγκροτείται ειδικά προς τον σκοπό αυτόν στο οποίο προεδρεύει ο αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου και μετέχουν επίσης ο εισηγητής δικαστής και ο πρόεδρος του τριμελούς τμήματος στο οποίο είναι τοποθετημένος ο εισηγητής δικαστής **κατά τον χρόνο του ορισμού του ως εισηγητή δικαστή.**»

Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στην επίλυση ενός πρακτικού προβλήματος που ανακύπτει ανά τριετία, κατά τη μερική ανανέωση της συνθέσεως του Δικαστηρίου.

Ειδικότερα, το άρθρο 170β, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, όπως ισχύει σήμερα, προβλέπει ότι η εξέταση των αναιρέσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 58α του Οργανισμού ανατίθεται στον Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, στον δικαστή που ορίζεται ως εισηγητής δικαστής και στον πρόεδρο του τριμελούς τμήματος στο οποίο είναι τοποθετημένος ο εισηγητής δικαστής κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως. Το πρόβλημα που ανακύπτει στην πράξη αφορά ακριβώς την τελευταία αυτή ημερομηνία αναφοράς. Δεδομένου ότι η μερική ανανέωση σηματοδοτείται από την αποχώρηση ενός ή περισσότερων δικαστών από το Δικαστήριο και οι δικαστές που τους αντικαθιστούν δεν μπορούν εξ ορισμού να τοποθετηθούν σε τμήμα πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους, ο αριθμός των δικαστών που μπορούν να οριστούν ως εισηγητές δικαστές για την εξέταση των αιτήσεων αναιρέσεως που έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία μερικής ανανέωσης της συνθέσεως του Δικαστηρίου είναι αρκετά περιορισμένος αν ληφθεί υπόψη ότι ως εισηγητές δικαστές στις υποθέσεις αυτές μπορούν να οριστούν μόνον οι δικαστές των οποίων η θητεία δεν λήγει και οι οποίοι δεν ασκούν καθήκοντα Αντιπροέδρου ή προέδρου τριμελούς τμήματος.

Το πρόβλημα της συνθέσεως του τμήματος εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων επιτείνεται ακόμη περισσότερο όταν δικαστής που έχει οριστεί ως εισηγητής δικαστής πριν από τη μερική ανανέωση εκλέγεται, μετά τη μερική ανανέωση, Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου ή πρόεδρος τριμελούς τμήματος. Η εκ νέου ανάθεση της υποθέσεως σε άλλον εισηγητή δικαστή καθίσταται αναπόφευκτη προκειμένου να τηρηθεί το γράμμα του άρθρου 170β.

Ως εκ τούτου, για να απλουστευθεί η διαχείριση των υποθέσεων αυτών και για να διασφαλιστεί μια πιο ισομερής κατανομή του φόρτου εργασίας μεταξύ όλων των δικαστών και ιδίως εκείνων των οποίων η θητεία έχει μόλις αρχίσει, προτείνεται να τροποποιηθεί ο προαναφερθείς χρονικός προσδιορισμός και να προβλεφθεί ότι η απόφαση επί της αιτήσεως για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως λαμβάνεται από τμήμα που συγκροτείται από τον

Αντιπρόεδρο, τον εισηγητή δικαστή και τον πρόεδρο του τριμελούς τμήματος στο οποίο είναι τοποθετημένος ο εισηγητής δικαστής κατά τον χρόνο του ορισμού του ως εισηγητή δικαστή και όχι κατά την προγενέστερη ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως εγκρίσεως. Η τροποποίηση αυτή θα καταστήσει δυνατή την ταχύτερη εκδίκαση των αιτήσεων αυτών, χωρίς να απαιτείται η εκ νέου ανάθεση της υποθέσεως σε άλλον εισηγητή δικαστή.

7) Στο άρθρο 190 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Όταν, στο πλαίσιο διαδικασίας που έχει ως αντικείμενο αναίρεση κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου, ένας διάδικος ζητεί την εμπιστευτική μεταχείριση, έναντι ενός παρεμβαίνοντος ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στοιχείων προσκομισθέντων ενώπιον του Δικαστηρίου τα οποία έχουν ήδη αποτελέσει πρωτοδίκως αντικείμενο εμπιστευτικής μεταχειρίσεως έναντι του εν λόγω παρεμβαίνοντος, η ίδια εμπιστευτική μεταχείριση τηρείται και στη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.»

Η παρούσα τροποποίηση αποσκοπεί στην απλούστευση της εξετάσεως των αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υποβάλλονται στο πλαίσιο αναίρέσεως. Συγκεκριμένα, όταν το Δικαστήριο επιλαμβάνεται τέτοιων αιτήσεων στο πλαίσιο αναίρέσεως, υποχρεούται να ζητήσει από τους διαδίκους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους επί της αιτήσεως και, εν συνεχεία, να αποφανθεί επ' αυτής με διάταξη, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία οι λοιποί διάδικοι δεν έχουν διατυπώσει καμία αντίρρηση ως προς την αίτηση. Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, όταν το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει την εμπιστευτική μεταχείριση, έναντι ενός παρεμβαίνοντος, ορισμένων στοιχείων της δικογραφίας, το Δικαστήριο, όταν υποβάλλεται ενώπιόν του παρόμοιο αίτημα στο πλαίσιο αναίρέσεως, τηρεί πάντοτε την ίδια εμπιστευτική μεταχείριση έναντι του συγκεκριμένου πρωτοδίκως παρεμβαίνοντος.

Προτείνεται συνεπώς να κωδικοποιηθεί η νομολογία αυτή με την προσθήκη ειδικής διάταξης για το σχετικό ζήτημα στον κανονισμό διαδικασίας, ώστε να απαλλαγεί το Δικαστήριο από την υποχρέωση έκδοσης διατάξεως σε τέτοιες περιπτώσεις, όπερ θα συνέβαλλε στην ταχύτερη εκδίκαση της υποθέσεως.

8) Το άρθρο 200 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 200

Δημοσίευση και επίδοση της γνωμοδοτήσεως

1. Η γνωμοδότηση δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση.

2. Το πρωτότυπο της γνωμοδοτήσεως υπογράφεται από τον πρόεδρο, τους δικαστές που μετέσχαν στη διάσκεψη και τον γραμματέα. Όταν ένας δικαστής που μετέσχε στη διάσκεψη

δεν μπορεί πλέον να υπογράψει το πρωτότυπο είτε λόγω της καταστάσεως της υγείας του ή λόγω θανάτου του είτε λόγω παραιτήσεώς του ή λήξεως της θητείας του, ο πρόεδρος βεβαιώνει ότι ο δικαστής αυτός μετέσχε στη διάσκεψη.

3. Το υπογεγραμμένο πρωτότυπο της γνωμοδοτήσεως σφραγίζεται και κατατίθεται στη γραμματεία. Κεκυρωμένο αντίγραφο της γνωμοδοτήσεως επιδίδεται σε όλα τα κράτη μέλη καθώς και στα όργανα που προβλέπονται στο άρθρο 196, παράγραφος 1.»

Η παρούσα τροποποίηση έχει διττό σκοπό.

Αφενός, επιδιώκει να λάβει υπόψη την τροποποίηση που επέρχεται στο άρθρο 88, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας για την αντιμετώπιση των ειδικών περιπτώσεων στις οποίες δεν είναι πλέον εκ των πραγμάτων δυνατή η συγκέντρωση όλων των υπογραφών των δικαστών που μετείχαν στη διάσκεψη.

Αφετέρου, αποσκοπεί να εναρμονίσει το κείμενο του άρθρου αυτού με εκείνο του άρθρου 88, προβλέποντας ότι η γνωμοδότηση σφραγίζεται από τη γραμματεία, και να συμπληρώσει τον τίτλο του άρθρου ώστε να αντικατοπτρίζει το περιεχόμενό του και την επίδοση της γνωμοδοτήσεως στα κράτη μέλη και στα όργανα που προβλέπονται στο άρθρο 196.

Άρθρο 2

Οι παρούσες τροποποιήσεις του κανονισμού διαδικασίας, το κείμενο των οποίων είναι αυθεντικό στις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 36 του κανονισμού αυτού, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και αρχίζουν να ισχύουν την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της δημοσιεύσεώς τους.

Λουξεμβούργο,